

Sygn. akt VIII RC 263/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździoch

Protokolant: stażysta Jolanta Zych

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa B. C.

przeciwko P. C.

o ustanowienie przez sąd rozdzielenia majątkowej

I. ustanawia rozdzielenie majątkową pomiędzy małżonkami B. C. i P. C., wynikającą z zawarcia przez nich małżeństwa w dniu 20 kwietnia 2002 roku w USC w D. (numer aktu małżeństwa USC w D. (...)) z dniem 19 maja 2016 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wzajemnie znosi koszty procesu.

Sygn. akt VIII RC 263/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym za pośrednictwem poczty w dniu 19 maja 2016 r. do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie powódka B. C. – reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata – wniosła o ustanowienie z dniem 5 września 2011 r., ewentualnie z dniem 16 listopada 2015 r. tj. od czasu pozostawania stron w separacji faktycznej, rozdzielenia majątkowej pomiędzy małżonkami B. C. a P. C..

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, iż strony zawarły związek małżeński w dniu 20 kwietnia 2002 r., pozwany od sierpnia 2011 r. posiada odrębny rachunek bankowy, a od listopada 2015 r. strony pozostają w separacji faktycznej, każdy z małżonków zaspokaja potrzeby mieszkaniowe we własnym zakresie, małżonkowie samodzielnie rozporządzają swoimi dochodami. Nadto w dniu 1 września 2015 r. powódka zmieniła swój testament, w którym jedynym spadkobiercą był pozwany, a w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z powództwa B. C. toczy się sprawa o rozwiązanie małżeństwa przez rozwód (k. 2-7).

W odpowiedzi na pozew pozwany P. C., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew m.in. wskazano, iż pozwany nie miał osobnych lokat ani rachunków bankowych, do których powódka nie byłaby upoważniona, wszystkie decyzje finansowe podejmowane były wspólnie, nadto pozwany był stroną kredytów zaciąganych przez powódkę, również wspólnie prowadzili budowę domu i wspólnie dokonywali zakupów np. samochodu (k. 46-54).

Na rozprawie w dniu 12 września 2016 r. powódka zmieniła powództwo, wnosząc o ustanowienie przez Sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem wniesienia pozwu (k. 267).

Pismem wniesionym w dniu 26 września 2016 r. powódka powtórnie zmieniła powództwo, wnosząc o ustanowienie przez Sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem 16 listopada 2015 r. (k. 276-277).

Na rozprawie w dniu 4 stycznia 2017 r. powódka ponownie powództwo, wnosząc o ustanowienie przez Sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem wniesienia pozwu (k. 353).

Na tej samej rozprawie pozwany uznał powództwo w formie ostatecznie zmienionej przez powódkę (k. 353).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. C. i B. C. zawarli związek małżeński w dniu 20 kwietnia 2002 r. w D.. Ze związku małżeńskiego stron pochodzi troje małoletnich dzieci: J. C. (1), urodzona w dniu (...) w S. w Niemczech, J. C. (2), urodzony w dniu (...) w S. w Niemczech, i D. C., urodzony w dniu (...) w S. w Niemczech.

W małżeństwie stron obowiązuje ustrój wspólności ustawowej.

Obie strony postępowania posiadają obywatelstwo polskie i są zameldowane w S. przy ul. (...).

Dowody:

1. odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 11;
2. odpis skrócony aktu urodzenia J. C. (1) , k. 12;
3. odpis skrócony aktu urodzenia J. C. (2) , k. 13;
4. odpis skrócony aktu urodzenia D. C. , k. 14;
5. poświadczenie obywatelstwa powódki, k. 130;
6. poświadczenie obywatelstwa pozwanego, k. 131.

Po zawarciu małżeństwa strony mieszkały razem w S. w wynajętym mieszkaniu. Od dnia 1 lutego 2003 r. B. C. podjęła pracę w S. w Niemczech i zamieszkała tam w wynajętym mieszkaniu. Pozwany był wówczas zameldowany u rodziców pozwanej w D.. Latem 2004 r. uzyskał zameldowanie w mieszkaniu w S..

Dowody:

1. przesłuchanie powódki, k. 354-358.

W sierpniu 2011 r. strony przechodziły kryzys małżeński. P. C. opuścił wspólne mieszkanie i rodzinę. Natomiast B. C. złożyła do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie pozew o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej. Sprawa zawisła pod sygn. akt VIII RC 827/11.

Następnie powódka wielokrotnie podejmowała próby notarialnego ustanowienia rozdzielnosci majątkowej. Wszystkie okazały się bezskuteczne, w żadnym przypadku pozwany nie wyrażał zgody na zawarcie umowy o rozdzielnosci majątkowej. Równolegle, w dniu 5 września 2011 r. powódka po raz pierwszy złożyła do Sądu Okręgowego w Szczecinie pozew o rozwód, który ostatecznie został przez nią cofnięty, za zgodą pozwanego.

Strony zażegnały kryzys i pojednały się; po trzech miesiącach pozwany powrócił do wspólnego mieszkania.

Na zgodny wniosek stron, w dniu 12 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zawiesił, a następnie postanowieniem z dnia 28 grudnia 2012 r. umorzył postępowanie o ustanowienie rozdzielności majątkowej.

Dowody:

1. postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 28.12.2012 r., sygn. akt VIII RC 827/11, k. 15, 57;
2. przesłuchanie powódki, k. 354-358.

P. C. do grudnia 2011 roku był bezrobotny.

B. C. od lipca 2011 r. rozpoczęła pracę w prywatnej praktyce lekarskiej w S.. Na zakup praktyki lekarskiej zaciągnęła w apoBanku kredyt w wysokości 80.000 euro na okres dziesięciu lat oraz kredyt operacyjny w kwocie 30.000 euro. B. C. jest wyłącznym kredytobiorcą, a pozwany jest jedynie poręczycielem. Kredyt spłaca w ratach kwartalnych w kwocie ok. 3.000 euro. Nie ma żadnych zaległości w spłacie kredytu. W styczniu 2012 r. zakupiła na kredyt samochód osobowy marki F. (...), zaś we wrześniu 2013 r. w połowie sfinansowała zakup samochodu osobowego marki V., który użytkował pozwany. Małżonkowie wspólnie podejmowali decyzje o zakupie obu samochodów.

Od grudnia 2011 r. do chwili obecnej P. C. jest zatrudniony w biurze (...) w S., jako inżynier budownictwa.

W kwietniu 2013 r. powódka zatrudniła pozwanego we własnej prywatnej praktyce lekarskiej do pomocy, za wynagrodzeniem 450 euro miesięcznie. Pozwany nie wywiązywał się jednak ze swoich obowiązków, żądając od powódki wynagrodzenia. W październiku 2015 r. powódka w obecności D. D. (1) wręczyła pozwanemu wypowiedzenie umowy o pracę.

Dowody:

1. przesłuchanie powódki, k. 354-358;
2. przesłuchanie pozwanego, k. 358-361;
3. zaświadczenia o wysokości podatku rocznego pozwanego, k. 65-68;
4. wypowiedzenie umowy o pracę, k. 241-242;
5. zaświadczenie o doręczeniu wypowiedzenia o pracę, k. 243.

Powódka, przypadkowo, na przełomie października i listopada 2015 r. znalazła w szafie w mieszkaniu stron broń palną, należąca do pozwanego, wobec czego poinformowała o tym fakcie niemieckiego adwokata, policję i urząd ds. młodzieży (J.). Z obawy przed dalszym wspólnym zamieszkiwaniem z pozwanym oraz w trosce o zdrowie swoje i dzieci, w dniu 16 listopada 2015 r. powódka wyprowadziła się wraz z dziećmi do innego wynajętego mieszkania w S., w którym zamieszkuje do chwili obecnej. Za najem nowego mieszkania płaci powódka, natomiast koszty najmu mieszkania, które ona opuściła, ponosi pozwany. Powódka po wyprowadzeniu się od pozwanego musiała wyremontować i umeblować nowe mieszkanie. Na umeblowanie mieszkania wydała ok. 25.000 euro z własnych środków finansowych.

Dowody:

1. przesłuchanie powódki, k. 354-358;
2. protokół z interwencji policji niemieckiej, k. 16-18;

3. protokół przeszukania mieszkania, k. 19-21v, 120-122;
4. sprawozdanie z udzielenia pomocy przez urząd ds. młodzieży (J.), k. 123-129.

Aktualnie P. C. zarabia brutto 2.800 euro, netto 1.800 euro miesięcznie. Obecnie nie toczą się przeciw pozwanemu żadne postępowania egzekucyjne. Bez wiedzy żony pozwany nie zaciągał żadnych kredytów.

B. C. osiąga dochód brutto w kwocie 120.000 euro miesięcznie, z czego pokrywa koszty działalność praktyki i płaci podatki. W roku 2014 r. powódka zapłaciła podatek rutynowy w kwocie 20.000 euro i wspólny z mężem podatek w kwocie 30.000 euro. W dniu 19 kwietnia 2016 r. powódka wystąpiła do właściwego urzędu skarbowego z oświadczeniem, iż z powodu trwałego oddzielnego pożycia z mężem od roku 2016 będzie rozliczać się oddzielnie. Dochody z prowadzenia prywatnej praktyki wpływają na rachunki bankowe powódki w apoBanku. Aktualnie wynagrodzenie powódki wynosi netto 6.000 euro miesięcznie. Pobiera ona również zasiłek rodzinny na dzieci.

W 2014 r. pozwany został upoważniony przez powódkę do korzystania z tego rachunku, ze względu na fakt, iż był zatrudniony w praktyce lekarskiej i wykonywał drobne prace administracyjne. Powódka cofnęła ww. upoważnienie w dniu 14 grudnia 2015 r., po wyprowadzeniu się od męża. W maju lub czerwcu 2016 r. upoważniła do dysponowania wszystkimi rachunkami w apoBanku (firmowym, oszczędnościowym i indywidualnym), swojego brata A. W. (1), którego zatrudniła w swojej praktyce. W tym samym okresie zatrudniła w swojej prywatnej praktyce jednego lekarza, a w grudniu 2016 r. drugiego lekarza, w związku z czym dochody powódki zmalały. W maju 2016 r. na rachunek oszczędnościowy powódki w apoBanku wpłynęła kwota ok. 100.000 euro. Powyższe decyzje B. C. podjęła samodzielnie, bez wiedzy i zgody męża. Wreszcie powódka wystawiła praktykę na sprzedaż, również bez konsultacji z mężem.

Dowody:

1. przesłuchanie powódki, k. 354-358;
2. informacja o przyznaniu finansowania, k. 156-161;
3. pismo do urzędu skarbowego, k. 254-255;
4. cofnięcie pełnomocnictwa do rachunku bankowego, k. 154-155.

Strony posiadają dwie nieruchomości w S. zakupione na wynajem. W roku 2006 strony kupiły mieszkanie przy ulicy (...), a w roku 2009 przy ulicy (...).

Na zakup obu mieszkań były zaciągnięte kredyty hipoteczne. Oba kredyty zostały spłacone przez powódkę z jej dochodów, nie były spłacane z czynszu najmu. Przez pierwsze 2-3 lata wynajmowaniem mieszkań zajmowała się powódka, a później pozwany. Pieniądze z czynszu najmu obu mieszkań wpływały na jedyny wspólny rachunek stron w D. Bank (...), z którego powódka od lutego 2016 r. już nie korzystała. Po 30 listopada 2016 r. powódka zamknęła ten rachunek, zabierając dla siebie wszystkie zgromadzone na nim środki. Powodem zamknięcia wspólnego rachunku było uzyskanie przez powódkę w październiku 2016 r. informacji, iż pozwany za wynajem mieszkania pobiera czynsz najmu w gotówce. W odpowiedzi na to pozwany cofnął powódce pełnomocnictwo do swojego osobistego rachunku w A. Banku. Ponadto w styczniu 2016 r. strony nie mogły dojść do porozumienia w przedmiocie wynajmowania jednego z pokoi mieszkania położonego w S. przy ul. (...). Taką decyzję autonomicznie podjął pozwany, przy sprzeciwie powódki, która chciała mieć ten pokój do własnej dyspozycji.

W roku 2013 strony wspólnie podjęły decyzję o zakupie za gotówkę, ze środków pochodzących z działalności zawodowej powódki, dwóch nieruchomości gruntowych niezabudowanych położonych w G., a ponadto wspólnie podjęły decyzję o budowie domu i jego wyposażeniu. Następnie w roku 2014, w wyniku przetargu, nabyły kolejną nieruchomość stanowiącą działkę niezabudowaną, również położoną w G.. Oprócz wymienionych, strony nie posiadają więcej wspólnych nieruchomości. Na jednej z nieruchomości znajduje się dom jednorodzinny o powierzchni

około 300 m² w stanie surowym zamkniętym, którego koszt budowy wyniósł ok. 315.000 zł. Budowę finansowała powódka, a pozwany ją prowadził. W trakcie budowy pozwany przestał rozliczać się z powódką ze środków finansowych przeznaczonych na tę inwestycję i realizował ją według własnego uznania, bez konsultacji z powódką. Nie regulował również terminowo należności wobec wykonawców, chociaż otrzymywał na ten cel pieniądze od powódki. W celu prowadzenia budowy pozwany założył indywidualny, odrębny rachunek bankowy w A. Banku i udzielił powódce pełnomocnictwa do tego rachunku. Jednakże z tego rachunku nie były dokonywane żadne transakcje.

Powódka nie dokonywała bezpośrednio zapłaty na rzecz wykonawców budowy, lecz przelewała środki finansowe na odrębny rachunek bankowy w PostBanku, a pozwany dalej na wspólny rachunek w A. Kantor, lub przekazywała bezpośrednio pozwanemu znaczne sumy pieniędzy na pokrycie kosztów budowy i opłacenie rachunków związanych z zakupem wyposażenia domu. Łącznie przekazała pozwanemu ok. 130.000 euro. Mimo to, nie wszystkie faktury zostały przez pozwanego opłacone, nie rozliczył się on również z innymi wykonawcami, czego konsekwencją było postępowanie egzekucyjne ze wspólnego rachunku bankowego w D. Banku. Powódka zamknęła konto w D. Banku, nie konsultując tego z mężem.

W październiku 2015 r. budowa domu została przez powódkę wstrzymana.

Dowody:

1. przesłuchanie powódki, k. 354-358;
2. umowa sprzedaży, k. 58-59v;
3. pokwitowanie zapłaty, k. 60;
4. protokół z przetargu, k. 61-61v;
5. zawiadomienie o wpisie do księgi wieczystej, k. 62-62v;
6. historia rachunku bankowego w A. Bank, k. 30-31;
7. opinia bankowa A. Banku, k. 64;
8. wyciągi z rachunku bankowego, k. 201-212;
9. pisma w sprawie zaległych płatności, k. 22-25;
10. korespondencja powódki z pozwanym k. 133-147, 153, 214-224, 226-240, 331-334, 340;
11. protokół Komornika sądowego, k. 336;
12. pokwitowanie zapłaty zobowiązania, k. 335;
13. postanowienie Komornika sądowego o zakończeniu postępowania egzekucyjnego, k. 338-338v;
14. postanowienie Komornika sądowego o uchyleniu zajęcia rachunku bankowego, k. 337;
15. przesłuchanie pozwanego, k. 358-361;
16. zeznania świadka A. W. (2) , k. 267-269.

W dniu 1 września 2015 r. powódka zmieniła swój testament, odwołując poprzedni, w którym jako jedyny spadkobierca był wskazany pozwany.

W grudniu 2015 r. powódka podjęła próbę ratowania swojego małżeństwa przez mediację prowadzoną przez mediatora sądowego. Próba ta została zdecydowanie odrzucona przez pozwanego. W styczniu 2016 r. powódka ponownie złożyła w Sądzie Okręgowym w Szczecinie pozew o rozwód, a sprawa zawisła pod sygn. akt X RC 162/16.

Obecnie strony posiadają odrębne rachunki bankowe i osobno rozporządzają swoimi dochodami.

Pozwany złożył w sądzie w Niemczech wniosek o alimenty od powódki na swoją rzecz.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 października 2016 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X RC 162/16, na czas trwania procesu o rozwód, została ustalona piecza naprzemienna stron nad ich małoletnimi dziećmi.

Dowody:

1. postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25.10.2016 r., sygn. akt X RC 162/16, k. 341;
2. protokół z próby mediacji, k. 28;
3. testament powódki, k. 32-32v;
4. przesłuchanie pozwanego, k. 358-361;
5. przesłuchanie powódki, k. 354-358.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo B. C., po jego ostatecznej zmianie, zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalony powyżej stan faktyczny sprawy w części dotyczącej praw stanu był niesporny między stronami, a w pozostałym zakresie został oparty o zeznania stron, albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zeznania te wzajemnie ze sobą korespondowały, a nadto były wewnętrznie spójne. Ponadto Sąd czynił również ustalenia faktyczne na podstawie dowodów z dokumentów, które zostały uznane za wiarygodne, albowiem nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziła także wątpliwości Sądu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w niniejszej sprawie, pomimo zamieszkiwania przez obie strony w Niemczech, istniała jurysdykcja sądu polskiego na podstawie art. 1103¹ § 1 pkt 4 k.p.c., albowiem obie strony nieprzerwanie posiadają obywatelstwo polskie, co nie było kwestionowane przez żadną z nich, a ponadto zostało udowodnione za pomocą wiarygodnych dokumentów w postaci zaświadczeń wydanych przez Wojewodę (...) (k. 130-131). Natomiast fakt, iż strony nie miały miejsca zamieszkania w Polsce, został ujawniony dopiero na rozprawie, w toku przesłuchania stron.

Powództwo B. C. zostało oparte o art. 52 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 788 ze zm. – cyt. dalej jako k.r.o.). Zgodnie z powołanym unormowaniem, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej. Stosownie do treści § 2 powołanego przepisu, rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

W pierwszej kolejności należy zasygnalizować, iż w ocenie Sądu możliwe było orzekanie o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną, albowiem powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone przed prawomocnym rozwiązaniem związku małżeńskiego stron przez rozwód (vide: uchwała SN z dnia 14 kwietnia 1994 r., III CZP 44/94, OSNC 1994, nr 10, poz. 190).

Przechodząc do dalszej części rozważań, należy wskazać, iż przez ważne powody z art. 52 § 1 k.r.o. rozumie się m.in. w sytuację, w której z powodu separacji faktycznej stron niemożliwe jest ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (vide: wyrok SN z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 371/08, LEX nr 490945).

W niniejszej sprawie niesporną była kwestia, że jeszcze przed wniesieniem przez powódkę pozwu o rozwód, co nastąpiło w styczniu 2016 r., pomiędzy stronami zaistniał stan separacji faktycznej. Spór sprowadzał się jedynie do rozstrzygnięcia kwestii, kiedy ów stan zaistniał. Strona powodowa wskazywała, iż stan separacji faktycznej nastąpił co najmniej w dniu wyprowadzenia się powódki z mieszkania wspólnego zajmowanego przez strony, tj. w dniu 16 listopada 2015 r.

W ocenie Sądu, stan separacji faktycznej nie może być utożsamiany jedynie z sytuacją, w której małżonkowie nie zamieszkują we wspólnym lokalu, albowiem ów stan może zaistnieć również w sytuacji, gdy małżonkowie wprawdzie zamieszkują w jednym lokalu, ale nie łączą ich już żadne więzi, która stanowią istotę małżeństwa („żyją nie z sobą, ale obok siebie”).

Ponadto postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie pozwoliło na stwierdzenie, iż co najmniej od października 2015 r. strony nie podejmowały żadnych działań, które mogłyby być rozumiane jako współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Przykładowo strony nie czyniły żadnych ustaleń związanych z regulowaniem ich bieżących zobowiązań i nie były w stanie wypracować żadnego porozumienia w kwestii sposobu prowadzenia budowy domu w G., finansowania jego wyposażenia, płatnościach dla wykonawców, a także wynajmowania obu mieszkań w S.. Natomiast pozostałe sporne kwestie między stronami nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Od tego zatem czasu między stronami zaistniała separacja faktyczna, która z czasem pogłębiała się. Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż w realiach niniejszej sprawy późniejszy stan separacji faktycznej między stronami przejawiał się nie tylko w tym, że strony nie współdziałały w zarządzie majątkiem wspólnym (np. w zakresie wynajmowania mieszkania położonego w S. przy ul. (...)), ale również w tym, że z inicjatywy powódki strony zaprzestały wspólnego rozliczania podatków, począwszy od roku 2016. Nadto obecnie strony posiadają odrębne rachunki bankowe i osobno rozporządzają swoimi dochodami.

Taki stan trwał również w dniu wniesienia za pośrednictwem poczty pozwu w niniejszej sprawie, co nastąpiło w dniu 19 maja 2016 r.

Pozwany uznał ostatecznie zmienione przez powódkę powództwo o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z powyższą datą, a zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd był związany tym uznaniem, albowiem nie było ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierzało do obejścia prawa. Nie opierając rozstrzygnięcia wyłącznie na uznaniu powództwa (art. 432 k.p.c. w zw. z art. 452 k.p.c.), Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, które wykazało, iż w chwili wniesienia za pośrednictwem poczty pozwu w niniejszej sprawie istniał stan separacji faktycznej między stronami. Z drugiej strony, pomimo ustalenia faktycznej wcześniejszej daty zaistnienia tego stanu, Sąd nie mógł uznać jej za początek rozdzielnosci majątkowej między stronami, skoro zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. Sąd nie może zasądzać ponad żądanie, a strona powodowa ostatecznie zażądała ustanowienia rozdzielnosci majątkowej właśnie od dnia 19 maja 2016 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., albowiem pierwotne żądanie strony powodowej zostało jedynie częściowo uwzględnione, zaś obie strony ostatecznie osiągnęły konsensus co do ustanowienia rozdzielnosci majątkowej oraz co do daty, z którą powinna zostać ona ustanowiona.

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń orzeczono, jak w sentencji wyroku.